

ράτων τοῦ μικροῦ τούτου Κράτους. Ταῦτα, νομίζομεν, εἶναι ἱκανά, ἂν οὐχὶ ν' ἀθωώσωσι τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν ἄχρι τοῦδε μὴ τακτοποιήσιν τῶν χρεῶν της, τούλάχιστον ὅμως νὰ καταδείξωσιν, ὅτι ὁ τόπος οὗτος δὲν εἶναι ἀναξιοχρεως, διότι ἄλλως δὲν ἤθελον τῷ προσφέρει διὰ μιᾶς τσαῦτα κεφάλαια διαφόρων ἐθνότητων κεφαλαιοῦχοι, οἵτινες εἰς τὰς τοιαύτας ἐπιχειρήσεις των δὲν ἔχουσι βεβαίως ὡς ἐλαττήριον μόνον τὸν ἑλληνισμόν καὶ φιλελληνισμόν των.

Περὶ δὲ τῆς ἐτέρας τῶν αἰτιάσεων ἀρκεῖ ν' ἀναμνήσωμεν, ὅτι, διαρκούσης τῆς ἐπαναστάσεως, καθ' ἣν οἱ Ἕλληνες ἐπολιτεύθησαν ὡς ἄγγελοι μᾶλλον ἢ ὡς ἄνθρωποι, ἐδόθη ἡ μεγαλειτέρα ὠθησις εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ τόπου· ἐπὶ οὐδεμιᾶς ἄλλης ἐποχῆς εἰσῆλθον τσαῦτα χρήματα εἰς τὸν τόπον ἐκ τῶν προϊόντων του, ὅσα θὰ εἰσέλθωσιν ἐφέτος· καὶ οὐδέποτε ἠκούσθη εἰς τὰ χρονικά τοῦ κόσμου τόπος τις νὰ κατάρραδιουργηθῇ ὑπὸ τῆς ξένης πολιτικῆς ἐπὶ τριάκοντα ἔτη, καὶ ἔπειτα νὰ μείνῃ σχεδὸν ἀκυβέρνητος ἐπὶ δύο ἔτερα ἔτη, καὶ οὐχὶ μόνον νὰ μὴ κατασπαρχθῇ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ νὰ προαχθῇ εἰς βαθμὸν τοσοῦτον, ὥστε νὰ τῷ προσφέρωσι σήμερον οἱ τραπεζίται τὰ κεφάλαιά των. Περιττὸν ἴσως ἐνταῦθα δὲν εἶναι νὰ προσθῶμεν καὶ τὰ ἐξῆς, ὅτι δηλ. ἐπὶ μὲν τοῦ Ὄθωνος ἐν τῶν μεγαλειτέρων παραπόνων τῆς πρωτεύουσας ἦτον ἡ ἔλλειψις ὕδατος, καὶ μία τῶν μεγαλειτέρων καὶ δικαιωτέρων αἰτιάσεων τοῦ ἔθνους κατὰ τῶν Κυβερνήσεων αὐτοῦ ἦτον ἡ παραμέλησις τῆς γεωργίας· διαρκούσης δὲ σχεδὸν τῆς ἐπαναστάσεως, λαμβάνεται πρόνοια περὶ ἀμφοτέρων τούτων, καὶ ἐντὸς ὀλίγου καὶ νερὰ θὰ ἔχωμεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἄφθονα, καὶ ἡ γεωργία θὰ λάβῃ διὰ τῆς συστάσεως τῆς κτηματικῆς τραπέζης καὶ τῆς γεωργικῆς εταιρίας τὴν δέουσαν ἀνάπτυξιν.

Μετὰ τὴν σύντομον ταύτην προεισαγωγὴν ἐπιλαμβανόμεθα τοῦ ἔργου.

Ὁ πληρεξούσιος Μεσσηνίας Κύριος Α. Κουμουνοῦρος, ὑπουργὸς τῶν Βσωτερικῶν, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὑπέβαλεν εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τὸ ἐξῆς ψήφισμα.

Ἡ ἐν Ἀθήναις Β'. Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων

Συνέλευσις

Ψηφίζει

Ἄρθρ. 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ παραχωρήσῃ

εἰς ἰδιώτην ἢ Ἑταιρίαν δικαίωμα ἀποκλειστικὸν πρὸς ἀποξήρανσιν τῆς Κωπαίδος λίμνης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἀποξήρανσις τῆς Κωπαίδος ἐκτελεσθήσεται κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ τῆς Γαλλίας Κ. Σωδάζ συνταχθέντα διαγράμματα καὶ ὑπόμνημα, τῶν ὁποίων ἀντίγραφα, προσηκόντως βεβαιουμένα, θέλουν πρᾶδοθῇ εἰς τὸν τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην ἀναδεχθισόμενον ἐργολάβον.

Προϊούσης τῆς ἐργασίας, ἡ καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς, δύναται ὁ ἐργολάβος νὰ προτείνῃ ὅσας μεταβολὰς νομίσῃ ἀναγκαίας καὶ ἤθελον ὑπαγορεύσει αἱ τοπικαὶ περιστάσεις· αἱ μεταβολαὶ ὅμως αὗται δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 3. Πρὸς τὸν ἀναδεχθισόμενον τὴν ἀποξήρανσιν τῶν γαιῶν τῆς Κωπαίδος παραχωροῦνται· α') ἡ τελεία ἰδιοκτησίᾳ 80 χιλιάδων στρεμμάτων· β') ἡ ἐπὶ 99 ἔτη νομὴ τοῦ ὑπολειπομένου τῆς ἀποξηρανθησομένης γῆς· γ') ἡ ἐπὶ 10 συνεχῆ ἔτη ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποξηράνεως ἀπαλλαγὴ παντὸς φόρου ἐπὶ τῶν γαιῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐγερθισομένων οἰωνδῆποτε οἰκοδομῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων· δ') τὰ παρὰ τοὺς λιμένας Λαρύμνης ἢ Ἀντικυύρας, ἢ παρ' ἀμφοτέρους, ἀπαιτούμενα, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Κυβερνήσεως, γήπεδα πρὸς ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν, βιομηχανικῶν καὶ λοιπῶν καταστημάτων καὶ οἰκοδομῶν, ὧν ἡ χρῆσις θέλει ἔχει ἄμεσον πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν σχέσιν· ε') ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ παντὸς τέλους εἰσαγωγῆς ἐπὶ 10 ἔτη ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τοῦ δικαιώματος τῶν μηχανῶν, τῶν μηχανημάτων, τῶν παντὸς εἶδους καὶ μεγέθους ἐργαλείων καὶ τοῦ πρὸς οἰκοδομὴν καὶ πρὸς κίνησιν τῶν μηχανῶν ὕλικου· ς') ἡ χρῆσις τῶν ὑδάτων τοῦ Μέλανος, τοῦ Κηφισοῦ, τῆς Ἐρκύνης καὶ τῶν λοιπῶν ποταμῶν τῶν ἐκβαλλόντων ἐν τῇ Κωπαίδι λίμνῃ πρὸς ἄρδουσιν τῶν ἀποξηρανθησομένων γαιῶν, τηρουμένων τῶν ὑπὲρ τρίτων ἐπὶ τῆς χρήσεως τῶν ὑδάτων τούτων κεκτημένων δουλειῶν· ζ') ἡ ἀποκλειστικὴ χρῆσις τῶν ἐκ τῆς Κωπαίδος ὑδάτων πρὸς κίνησιν τῶν μηχανῶν τῶν βιομηχανικῶν καταστημάτων, τὰ ὁποῖα ὁ ἐργολάβος ἤθελε τυχὸν συστήσῃ ἐπὶ τοῦ ὅρους Πτώου. Μετὰ παρέλευσιν δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς ὑπώρυγος, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ παρόντος Νόμου, ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ παραχωρήσῃ καὶ εἰς ἄλλους βιομηχάνους τὴν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν χρῆσιν τῶν εἰρημένων ὑδάτων.

Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ συστήσῃ τὰ τοιαῦτα καταστήματα τοῦ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ γίνηται ἐπὶ ματαίῳ ἀπώλεια τῆς ἐκ τῆς ῥοῆς τῶν ὑδάτων δυνάμεως. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἱπουργείων θέλει λαμβάνει προηγουμένην γνώσιν τῆς περὶ συστάσεως τοιούτων καταστημάτων προθέσεως τοῦ ἐργολάβου καὶ θέλει κανονίζει τὴν τοποθέτησιν τοῦ ἐργοστασίου. Ἡ εἰς τελείαν ἰδιοκτησίαν παραχωρηθησομένη ἔκτασις θέλει εἶσθαι συνεχῆς, τὴν δὲ θέσιν αὐτῆς θέλει ὀρίσει ἡ Κυβέρνησις.

Ἄρθρ. 4. Τῆς παραχωρήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποξηράνσεως προηγείται ἡ εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον παρακατάθεσις 100 χιλιάδων δραχμῶν, λόγῳ ἐγγυήσεως τῆς ἐμπροθέσμου ἐνάρξεως καὶ ἀποπερατώσεως τῶν ἐργασίων. Ἡ παρακατάθεσις αὕτη λαμβάνει χώραν ὁκτὼ τὸ πολὺ ἡμέρας ἀπὸ τῆς εἰς τὸν μειοδότην εἰδοποιήσεως, ὅτι αἱ προτάσεις τοῦ ἐκρίθησαν παραδεκταί. Παρελθούσης ἐπὶ ματαίῳ τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ μὲν προσφορὰ θεωρεῖται ὡς μὴ δοθείσα, τὸ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 χρηματικὸν ποσὸν μένει αὐτιδικαίως εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου Ταμείου.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἀνωτέρου ποσοῦ τὸ Δημόσιον θέλει πληρῶνει πρὸς τὸν ἐργολάβον τόκον ἐτήσιον 6 τοῖς 0/0.

Ἄρθρ. 5. Ὁ ἐργολάβος ἐντὸς ἐνὸς ἔτους, ἀφ' ἧς ἡμέρας καταστῇ τοιοῦτος, δυνάμει τῆς κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 3 παραχωρήσεως (ἡ τοῦ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 6 συναγωνισμοῦ,) ὀφείλει νὰ κάμῃ ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπὸ τὸ ὅρος Πτῶν διώρυγος, δι' ἧς θέλουν μετοχετεύεσθαι πρὸς τὸν λιμένα Λαρυμνῆς τὰ τὴν πεδιάδα Κωπαίδος κατακλύζοντα ὕδατα καὶ θέλει ἀποπερατώσει αὐτὰς ἐντὸς 6 ἐτῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Ἐὰν ὁ ἐργολάβος δὲν κάμῃ ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν, ἡ δὲν ἠθελεν ἀποπερατώσῃ αὐτὰς ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω ταχθεῖσων προθεσμιῶν θέλει κηρύττεσθαι δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς κτλ. ἔκπτωτος τοῦ παραχωρηθέντος αὐτῷ δικαιώματος. Ὁ ἐργολάβος δύναται νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Νομάρχου ἐνώπιον τοῦ Ἐρετείου, τὸ ὅποιον ἀποφαίνεται τελεσιδίκως. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν τὸ ἐν τῷ δημοσίῳ ταμείῳ λόγῳ ἐγγυήσεως παρακατατεθειμένον ποσὸν μεταδίδει αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ διακυπώσεώς τινος εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τοῦ δη-

μοσίου, τὰ δὲ πρὸς ἀνασκαφήν, ἀνόρυξιν καὶ διόρυξιν τῆς τε διώρυγος καὶ ὑπώρυγος καὶ τὰ πρὸς ἀποξήρανσιν ἐν γένει ἐκτελεσθέντα οἰαδήποτε ἔργα, ἀνεγερθέντα κτίρια, τὰς προμηθευθείσας κινητὰς καὶ πηγμένας μηχανάς, τὰ μηχανήματα, τὰ παντὸς εἶδους ἐργαλεῖα καὶ ὑλικόν, ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐκθέσει, ὅπως εὐρίσκονται, εἰς δημοπρασίαν εἰς λ/σμὸν τοῦ ἐργολάβου, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ ν' ἀναδεχθῇ καὶ φέρῃ εἰς πέρας το προκείμενον ἔργον τῆς ἀποξηράνσεως ὁ ἀγοραστής.

Ἄρα μετὰ τὴν τελείαν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου τούτου δοθῇ ἐλευθέρᾳ πρὸς τὸν λιμένα Λαγύμνης ῥοὴ εἰς τὰ ὕδατα τῆς Κωπαίδος, ἡ Κυβέρνησις, παραλαμβάνουσα αὐτὸ μετὰ τῶν παρτημάτων αὐτοῦ θέλει ἀποδώσει τῷ ἐργολάβῳ τὴν παρακαταθήκην.

Ἄρθρ. 6. Ἐμφανιζομένων πλέον τοῦ ἐνὸς ἀτόμου, ἡ εταιρίας, ὅπως ἀναλάβωσι τὴν ἀποξήρανσιν τῆς Κωπαίδος ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου, τὸ πρὸς ἀποξήρανσιν δικαίωμα θέλει παραχωρηθῇ πρὸς τὴν ἐξαιτήτονα διάρκειαν νομῆς τῶν γαιῶν συντομωτέραν τῆς ὀριζομένης ἐν τῷ ἐδ. 6'. τοῦ ἀρ. 2 τοῦ παρόντος νόμου. Αἱ πρὸς τοῦτο ἐσφραγισμέναι προτάσεις θέλουσιν ὑποβληθῇ πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸν κατὰ τύπους, ὀρισθησομένους διὰ Β. Διατάγματος, δημοσιευθσόμενον ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κυρώσεως τοῦ παρόντος νόμου. Οὐδεμία προσφορὰ γίνεται δεκτὴ ἄνευ προηγουμένης καταθέσεως εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον δραχμῶν 25,000· ἡ δὲ παραχώρησις τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποξηράνσεως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ πρὶν ἢ παρέλθωσι 3 μῆνας ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου. Ἐνὰ δὲ μῆνα τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης θέλει γνωστοποιηθῇ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ἐπιμελεῖα τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἡ πρόθεσις τῆς Κυβερνήσεως περὶ παραχώρησεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος Δίμνης, οἱ ὅροι τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης καὶ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θέλει γίνῃ ἐν Ἀθήναις ἡ παραχώρησις.

Ἄρθρον 7. Ἐντὸς 4 ἐτῶν ἀπὸ τῆς περατώσεως καὶ παραλαβῆς τῆς διώρυγος ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ ἐκτελέσῃ ἐντελῶς ἅπαντα τὰ λοιπὰ ἔργα κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ μηχανικοῦ Κ. Σωδᾶς, πρὸς διευθέτησιν τῶν ποταμῶν Μέλανος, Κηφισοῦ, Ἐρκίνης, Κοραλίου, Φαλάρου καὶ λοιπῶν χειμάρρων, ὅπως τὰ ὕδατα αὐτῶν μὴ ἐλαττώσι, περιπλανώμενα, τὰς ἀποξηρανθείσας

γαίας, κατασταθῶσι δὲ ἀπεναντίας χρήσιμα πρὸς ἄρδουσιν αὐτῶν.

Μὴ περατουμένων τῶν ἔργων τούτων ἐντὸς τῆς ταχθείσης τετραετίας, ὁ ἐργολάβος ὑπόκειται εἰς ποινικὴν ῥήτραν ὑπερμερίας ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου 50 χιλιάδων δραχμῶν, ἥτις θέλει διπλασιάζεσθαι ἀπὸ ἑτους εἰς ἕτος, μέχρι ἐντελοῦς ἀποπερατώσεως τῶν προκειμένων ἔργων.

Ἄρθρ. 8. Αἱ περίμετροι τῆς συνήθους καὶ ἐκτάκτου πλημμύρας τῆς Κωπαίδος θέλουν ἐξακριβωθῇ καὶ ὀρισθῇ διὰ σταθερῶν σημμάτων, ὀριστικῶς καὶ ἀναμψισθητήτως, ὑπὸ ἑπτὰ ἐπιστημόνων, τοὺς ὁποίους θέλει ἐκλέξει ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν. Ἐκ τῶν ἐπὶ τούτων πραγματοποιησάντων οἱ μὲν τρεῖς θέλουσιν εἶσθαι ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ μηχανικοῦ, οἱ δὲ δύο λοχαγοὶ καὶ οἱ ἕτεροι δύο ὑπολοχαγοὶ τοῦ αὐτοῦ Σώματος. Οἱ πραγματοποιησάντες, ὀρκιζόμενοι ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου Λεβαδείας, θέλουσιν ἐξακριβώσαι τὰ ἐπὶ τῶν βράχων καταφανῇ σημείᾳ τῆς συνήθους καὶ ἐκτάκτου πλημμύρας. Ὁρμώμενοι δ' ἐκ τῶν σημείων τούτων θέλουν προσδιορίσει δι' ἀκριβοῦς χωροσταθμίσεως τῆς περιμέτρου τῶν δύο τούτων πλημμυρῶν ἐπὶ τῶν κυριωτέρων σημείων τῶν περιμέτρων τούτων θέλουσιν ἐγερθῇ, δαπάνῃ δημοσίᾳ, σταθερὰ σήματα, συντασσομένων συνάμα πρωτοκόλλων, δηλούντων ὅσον οἶόν τε λεπτομερέστερον καὶ σαφέστερον τὴν σχετικὴν θέσιν ἐκάστου σήματος.

Ἡ πρὸς τὸν ἐργολάβον τῆς ἀποξηράνσεως παράδοσις τῆς συνήθως καὶ ἐκτάκτως πλημμυρούσης πεδιάδος θέλει γίνεαι διὰ πρωτοκόλλου, ἐπὶ τῇ ἑάσει τῶν ὡς ἀνωτέρω ὀρισθησομένων περιμέτρων, ὅπως οὗτος ἐξασκήσῃ ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα τῷ παρέχουσι τὰ ἄρθρα 3, 9 καὶ 10 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 9. Οἱ νομίμως ἀποδείξοντες, ὅτι ἔχουσιν ἰδιοκτησίαν ἐντὸς τῆς περιμέτρου τῆς συνήθους πλημμύρας, δύνανται ν' ἀνακτήσωσιν αὐτὰς μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τοῦ προνομίου, ἐγκαταλείποντες τὸ ἥμισυ πρὸς ὄφελος τοῦ ἐργολάβου τῆς ἀποξηράνσεως.

Ἄρθρ. 10. Οἱ ἰδιοκτῆται τῆς ἐκτάσεως τῆς κατακλυζομένης ζώνης, ἐξαίρουμένου τοῦ δημοσίου, θέλουν πληρώσει κατὰ εἶδος πρὸς τὸν ἐργολάβον τῆς ἀποξηράνσεως ποσὸν ἀνάλογον τῆς εἰς τὰς γαίας αὐτῶν ἀποδιδομένης μείζονος ἀξίας (la plus

value). Τὴν μείζονα ταύτην ἀξίαν θέλουσιν ὀρίσει δι' ἐκουσίου συνεννοήσεως ὃ τε ἐργολάβος καὶ ὁ ιδιοκτήτης τῆς γῆς. Μὴ συμφωνούντων δ' αὐτῶν, ἡ μείζων ἀξία θέλει ὀρισθῇ ὑπὸ δύοπραγατογνωμόνων, διοριζομένων παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ ἐν διχογνωμίᾳ ὑπὸ τρίτου, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐπισπεύδοντος. Ἡ οὕτω προσδιορισθησομένη μείζων ἀξία δὲν θέλει εἶσθαι κατωτέρα τοῦ ἡμίσεως τῆς εἰς ἕκαστον στρέμμα ἀντιτοιχούσης δαπάνης ἀναλόγως τῆς ὅλης ἀποξηρανθείσης ἐκτάσεως καὶ τοῦ πρὸς ἀποξήρανσιν αὐτῆς καταβληθέντος ποσοῦ.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου θέλουσιν ἐκτιμηθῇ καὶ αἱ παρὰ τοῦ ἐργολάβου καταληθυσόμεναι τυχὸν ιδιωτικαὶ γαῖαι πρὸς διτχάραξιν τῶν τῆς ἀποξηράνσεως τῶν γαιῶν καὶ διευθύνσεως τῶν ποταμῶν τάφρων.

Ἄρθρ. 11 ἰδίῳται ἡ ἐταιρίαὶ δύνανται νὰ ἐξασκήσωσι τὸ δικαίωμα πρὸς ἀποξήρανσιν καὶ ἄλλων ἐλωθῶν ἢ κατακλυζομένων γαιῶν τοῦ Κράτους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Ἐπιτρέπεται δὲ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ παραχωρήσῃ εἰς τοὺς αἰτήσοντας τοιαῦτα δικαιώματα τὰς ἐν τοῖς παραγράφοις γ'—5' τοῦ ἁρθρου 3 ὠφελείας, πρὸς δὲ τὴν νομὴν τῶν γαιῶν ἢ τὴν ιδιοκτησίαν μέρους αὐτῶν ἢ καὶ ἀμφοτέρως. Ἡ παραχώρησις, ἐνεργηθησομένη διὰ συναγωνισμοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 6, θέλει γίνεσθαι πρὸς τὸν μειοδοτήσαντα, ἀνώτατος δὲ ὅρος τῆς μὲν νομῆς προσδιορίζονται 99 ἔτη, τῆς δὲ ιδιοκτησίας μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῆς κατακλυζομένης ἢ ἐλώδους ἐκτάσεως.

Τὸ ποσὸν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 6 καταθέσεων θέλει ὀρίζεσθαι διὰ Β. Διατάγματος.

Ὁ πληρεξούσιος Μεσσηνίας

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἰπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὅσω μυρίων ἐπαίνων καὶ εὐγνωμοσύνης μάλιστα ἄξιός ἐῖναι ὁ ὑπουργὸς Κ. Κουμουνοῦρος, διότι ἐπιλαμβάνεται ἀμέσως τοσούτων σπουδαίων ἔργων, ἐπαγγελλομένων νὰ καταστήσωσιν ὑγιεινὴν καὶ παραγωγικωτάτην τὴν ἄχρι τοῦδε νοσῶδη καὶ νεκρὰν λίμνην τῆς Κωπαίδος, τοσούτῳ μέγα ἐπιβάλλεται εἰς ἕκαστον πολίτην καθῆκον νὰ διαφωτίσῃ τὴν τε Κυβέρνησιν